

21. prosince se stěhovala do novostavby na Veverí ulici, kde bude provisorně umístěna v severním křídle. Zatím bude nutno se uskrovniti, protože posluchárny jsou prozatímni, kdežto vlastní místnosti pro posluchárny budou hotovy až později podle rozpočtových možností, které nejsou samozřejmě značné. Ča.

Inštalácia nového rektora Komenského univerzity v Bratislave.

6. XII. 1931 konala sa vo veľkej aule právnickej fakulty Komenského univerzity v Bratislave slávnostná inštalácia nového rektora univerzity prof. Dra Dobroslava Orla. Inštalácie sa zúčastnili zástupci úradov civilných a vojenských, mesta, vedeckých inštitucií, škôl a mnoho poslucháčov. Odstupujúci rektor prof. Dr. A. Milota podal správu o činnosti univerzity za minulé obdobie. Dôrazné slová venoval odstupujúci rektor študentstvu: Hovoril mimo iné: Vlastným prameňom chýb v dnešnej spoločnosti je nedostatok zodpovednosti. Treba sa dopracovať k hladisku nadosobnému individuálnej a kolektívnej zodpovednosti. Žijeme vo vážnej dobe, z ktorej sa rodí neistota a bezradnosť, a v ktorej sa porážajú protívne názory. Tohoto zmätku využívajú mnohí, aby pomocou ľahkých frází chytali nevedomé a ľahkoverné duše. S hladiska veľkej zodpovednosti musí byť mládež opatrná. Lebo sme všetci zodpovední tým, ktorí nás budú nasledovať v našej práci. A beda našej pamiatke, najde-li nás budúcnosť na váhe ľahkými! Cesta k lepšej budúcnosti vedie len územím mravnosti a ľudskosti.« — Nový rektor predniesol slávnostnú prednášku o hudobných problémoch Slovenska načo bola slávnosť ukončená. Podhorányi.

Osnova zákona o zákazu premií, prídavků a rabattů. Ministerstvo obchodu zabýva sa prípravou osnovy zákona o zákazu premií, prídavků a rabattů a to pri prodeji zboží nebo úkonů. Právě dnes v době hospodářské tísně nabyl systém poskytování premií a slev za účelem zvýšení odbytu nebývalého rozsahu. Jde také o zákaz slev na legitimace různých organizací, o zákaz poskytování obalů, upotřebitelných po vyprázdnění, zákaz nádavků, přívažků, dáreků, bezplatného pracovního stavitelských plánů, provádění úkonů advokátních pod úředně schválenými tarify atd. Dr. Jindřich.

Zákon o smlouvě pojišťovací. Ministerstvo spravedlnosti pracuje na osnově zákona o pojišťovací smlouvě. Jedná se především o aktivování některých zákonných předpisů zák. č. 501/1917, které dosud nevešly v účinnost. Novou úpravou má se dostati v první řadě větší ochrany pojistníku, ale také pojišťovateli má toto opatření přinést přesnější úpravu právního poměru vůči pojistníku. Pojistníkovi bude zaručena lhůta, do které musí se vysloviti pojišťovna o jeho návrhu na pojištění. Při tom má býti také zabezpečeno, aby pojistníku byla dána příležitost, aby seznal pojišťovací podmínky, při čemž nemá stačiti prosté odvolání na pojišťovací podmínky, jež jsou obvykle natištěny na blanketu, jak se děje dosud. Rovněž musí býti pojistník výslovně upozorněn na event. odchylky pojistky od návrhu a dána mu možnost odporu, k čemuž jako minimální lhůta má býti stanovena lhůta jednoměsíční. V oddíle o t. zv. lidovém pojištění životním, t. j. o pojištění pro osoby odkázané na denní nebo týdenní výdělek, stanoví se odchylné podmínky od obvyklého pojištění životního, zejména nebude připuštěno soudní vymáhání pojistného; pojistné bude tu lze platiti v obdobích týdenních. V oboru úrazového pojištění bude stanovena přesná lhůta pro splatnost náhrady, čímž má býti zabráněno průtahu výplaty náhrady pojistníkovi. V oboru pojištění škodového bude moci pojistník vzíti pro výpočet odškodnění za základ taxu, pokud je ovšem stanovena, aniž by musel dokazovati poslední pojistnou hodnotu. Pojistníkovi se zajišťuje v mezích pojištěné částky náhrada nákladů, které vynaložil na odvrácení nebo na zmenšení škody, i tehdy, jsou-li tyto základy bez výsledku, pokud je pojistník mohl pokládati za nutné. Dr. Jindřich.

Otevření nové budovy poštovní spořitelny v Praze. Dne 14. prosince 1931 byla slavnostním způsobem otevřena nová budova poštovní spořitelny v Praze na Václavském náměstí. Kanceláře jsou vybaveny

moderními stroji a účelně zařízeny, aby služba mohla býti prováděna co nejhospodárněji. Také místnosti určené pro styk se stranami jsou pěkně a vkusně vypraveny, takže působí dojmem moderní banky. Můžeme si jen přát, aby naše poštovní spořitelna v nových svých místnostech prvá z našich státních podniků se stala vskutku podnikem, vedeným podle zásad obchodních.

Dr. Jindřich.

Francouzský průmysl a sociální pojištění. Ve Francii bylo zavedeno sociální pojištění, — jak známo — od poloviny roku 1930, (viz naši zprávu v čísle 1. ročníku XII. tohoto časopisu, str. 17 a násl.). Pařížský »Journal des débats« zmínil se dne 5. prosince 1931 o tom, že některé velké průmyslové a obchodní podniky francouzské ve svých zprávách uvádějí cifry o vzrůstu t. zv. sociálních břemen. Z uveřejněných cifer je patrné, že vzrůst těchto břemen není veliký: v roce 1929 všechna tato břemena činila 11.6%, v roce 1930, — po zavedení sociálního pojištění —, jen 13.4% služebních požitků zaměstnancových. Poměrně malý vzrůst těchto cifer vysvětluje se tím, že velké obchodní a průmyslové společnosti měly již dříve dobrovolně pojištěny své zaměstnance u vzájemných pokladen.

Dr. Jindřich.

Právní názory Léčebného fondu. Právní názory Léčebného fondu veřejných zaměstnanců jsou často s právního hlediska velmi zajímavé a velmi poučné pro poznání, jak nazírá fond na svůj poměr k pojištěnci. Zdá se, že zákonodárce dal v § 10 zák. č. 221/1925 sb. příliš velikou pravomoc ústřednímu sboru Léčebného fondu, zmocniv jej k vydávání léčebného řádu a dodatků k němu. Děje-li se tak bez větší kontroly, stává se často, že se takový akt ocitá v rozporu s ratio legis zák. č. 221/1925 sb. a útočí na zájmy pojištěncovy. Stalo se tak na př. ve směrnících z 13. února 1931 (dodatek k léčebnému řádu) o lázeňském léčení, v nichž byl tak omezen okruh rodinných příslušníků, vymezený v § zák. č. 221/1925 sb., že by zasluhovalo toto ustanovení samo o sobě podrobnějšího právního rozboru. Z rodinných příslušníků poskytuje se tu příspěvek pouze manželů pojištěné osoby s vyloučením příslušníků ostatních, vypočtených v § 7 cit. zák. Není sporu o tom, že takovýmto zacházením s pojmem právním, vymezeným samým zákonem o zřízení Léčebného fondu, zachází se příliš daleko v provádění zásady, že uvedený příspěvek je dobrovolný. Pojištěnci jsou tím zasahováni ve svých subjektivních právech na příspěvky od Léčebného fondu a mimo to poškozováni i v plnění svých zákonných povinností vůči některým z vyloučených příslušníků rodinných, uložených jim jinými ustanoveními právního řádu (na př. § 139 obč. zák.).

Právní akty, které vydává Léčebný fond, hřeší na to, že se pojištěnci výjimečně pouští s ním do sporu o svá práva a že v tom případě, dojde-li k takovému sporu, nedávají se před Rozhodčím soudem pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců, který je příslušný v těchto sporech, zastupovati právními zástupci. Jinak by většina právních elaborátů Léčebného fondu sotva obstála. Uvedeme příklad:

Pojištěnec připojil jako doklad k žádosti za léčebný příspěvek roentgenogramy, jichž se jeho žádost týkala. Léčebný fond uhradil mu místo plného lékařského honoráře, jelikož šlo o výkon v nebezpečí v prodlení provedený nesmluvním lékařem, pouze 36% (stalo se tak správně podle platných tarifů), odepřel však snímky ty pojištěnci vrátiti, ač tento za vrácení žádal. Při tom vyslovil Léčebný fond svůj právní názor, že zmíněných 36% z lékařského honoráře (jež zaplatil plně sám pojištěnec) je »přejímací cena« a že tak nabyl vlastnictví k těmto věcem na základě řádného důvodu a z působu. Konečně prý snímky musí zůstat tak jako tak v ústředí jako účetní doklad a kromě toho jsou prý kontrolním prostředkem »progressivní péče« o pojištěnce. Je jisto, že tu jde o názor v zásadě chybný, jelikož tu Léčebný fond směřuje veřejnoprávní povahu příspěvku na léčení se soukromoprávním plněním ze smluvního poměru. Příspěvek na léčení, poskytovaný z titulu veřejnoprávního pojištění nemůže mít nikdy povahu »přejímací ceny« (jakýsi